

šení strany nelze proti ní použití nového průvodního prostředku, který jí k vyjádření sdělen nebyl a proto neznámý zůstal.

Jest tedy v každém z těchto případů nař. rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení a bylo je zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 4494.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em. — Veřejní zaměstnanci: Rozhodnutí právní moci schopné či pouhá poukázka?

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 4798.)

Věc Josef H. v H. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran služebních požitků.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: St-l nabyt 10. dubna 1915 vysvědčení učitelské dospělosti s platností od počátku školního roku 1915/16 a 21. listopadu 1921 vysvědčení učitelské způsobilosti se zpětnou platností od 28. listopadu 1917. Od 15. dubna 1915 konal vojenskou službu, dostal se 20. července 1916 do ruského zajetí a konal službu v ruských legiích od 1. června 1917 do 30. března 1921. Výměrem ošv-u v Litovli z 21. srpna 1920 byl ustanoven zatímním učitelem na obecné škole v Ch. V této vlastnosti zažádal podáním z 2. února 1922 za propočtení let a poukaz zákonných požitků, a to bez bližší konkretisace, načež mu zšr výnosem ze 6. května 1922 poukázala od 1. září 1920 služební požitky dle 2. plat. stupně X. hodn. třídy a vyslovila dále, že st-l měl od 1. prosince 1920 nárok na zařazení do 3. stupně plat. hodn. třídy X., pročež mu požitky ty od uvedené doby poukázala; dále poukazujíc mu k výplatě podle zák. č. 222/20 od 1. ledna 1921 požitky dle 1. stupně IX. hodn. třídy, vyslovila zšr, že st-l od 1. dubna 1921 má nárok na zařazení do 2. stupně IX. hodn. třídy a poukázala mu od uvedené doby tyto požitky.

Výnosem žal. úřadu ze 4. srpna 1922 byl st-l podle zák. z 3. dubna 1919 č. 189 a z 9. dubna 1920 č. 295 Sb. od 1. září 1922 přikázán za zatímního učitele a správce na českou školu obecnou v H., při čemž vysloveno, že mu podle čl. I. odst. 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 295 Sb. přísluší dosavadní požitky, které mu u ber. úřadu v Unčově byly poukázány. Toto přikázání na školu v H. bylo výn. žal. úřadu z 25. srpna 1922 odloženo na 1. října 1922. Výnosem žal. úřadu z 12. září 1922 byly st-li u berního úřadu v Unčově poukázány požitky dle IX. hodn. třídy 2. plat. stupně od 1. října 1922. — — —

Inspektorát státních škol menšinových v Olomouci poukázal dne 6. března 1923 berní úřad ve Šternberku na dodatečné schválení min. škol., aby st-li koncem března 1923 zastavil služební požitky dle IX. hodn. třídy 2. stupně a od 1. dubna 1923 mu dále vyplácel požitky dle IX. hodn. třídy 3. stupně. Nař. výnosem nebyla tato zatímní poukázka schválena, ježto podle předložených dokladů náleží st-li služební požitky podle IX. hodn. třídy 3. stupně platového až do 1. ledna 1925 (válečná pololetí se podle zákona č. 457/1919 k vojenským letům válečným a k době v zajetí ztrávené nepřipočítávají).

O stížnosti uvažil nss takto:

Podle §§ 2 a 5 zák. o ss. možno se dovolávaní ochrany tohoto soudu toliko proti »konečnému rozhodnutí nebo opatření správního úřadu«. Takovým rozhodnutím nebo opatřením není však k a ž d ý výrok, správního úřadu, ani jde-li o úřad ústřední, nýbrž jen takový výrok, kterým úřad autoritativním a proto právní moci schopným způsobem zakládá nebo upravuje určitý právní poměr.

Takovýto výrok spatřuje stížnost ve výnosu žal. úřadu ze 6. října 1923, avšak neprávem. Naopak lze ve výnosu tom spatřovati toliko pouhou p o u k á z k u p o ž i t k ů st-lových resp. změnu předchozí prozatímní poukázky požitků jeho, provedené inspektorem pro menšinové školy v Olomouci ze 6. března 1923. Nař. výnos nemá právě tak jako jím měněný poukaz ze 6. března 1923 povahu právní moci schopného »rozhodnutí« o tom, jaká služební období faktická po př. fiktivní(vál. pololetí) jest st-li započíst resp. připočísti a požitky jaké výměry a od kdy mu v důsledku toho náležejí; neboť nedošlo k výnosu tomu na základě formálně st-lem uplatňovaného nároku, tedy aniž by st-l určitý domnělý nebo skutečný nárok v tomto směru byl býval vznesl in judicium. Naopak vyměřil tu úřad jenom jednostranným aktem požitky, po názoru úřadu st-li příslušející.

Na této povaze nař. výměru nemění nic ta okolnost, že v něm jest řečeno, že podle předložených dokladů náležejí st-li služební požitky podle IX. hodn. třídy 3. stupně platového až od 1. ledna 1925 (válečná pololetí se podle zák. č. 457/1919 k vojenským létům válečným a k době v zajetí ztrávené nepřipočítávají). Naopak jsou údaje ty zřejmě připojeny jen jako odůvodnění, proč se vydává poukaz požitků takový a ne jiný, údaje ty nejsou však judikátním výrokem o věcech tam uvedených a nečiní proto z nař. výnosu »rozhodnutí nebo opatření« ve smyslu § 2 zák. o ss.

Proto bylo stížnost v tomto stadiu věci odmítnouti jako nepřípustnou a jest st-li volno, aby nároky svoje (zda skutečné nebo domnělé, nemůže nss za tohoto stavu věci zkoumati) náležitě opřené a odůvodněné přednesl žal. úřadu, tedy vznesl in judicium a vyvolal tím teprve judikátní výrok žal. úřadu, proti němuž mu pak po případě bude volno stížnost na nss podati.

Č. 4495.

Církevné veci. — Administratívne pokračovanie:
Môže slub vernosti čsl. republiky složený farárom do rúk biskupa nahradiť slub dľa § 2 zák. č. 64/1918?

(Nález zo dňa 9. marca 1925 č. 4942.)

V e c: Alois K. v S. (adv. Dr. Keller z Prahy) proti 1. ministrovi pre Slovensko (min. taj. Dr. Foltýn) stran neprijatia slubu vernosti, 2. referátu ministerstva školstva a národnej osvety stran štátných požitkov r. k. farára.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.

D ō v o d y: Ako zo spisov patrno, domáhal sa sť-l, rim. kat. farár v S., aby mu byly poukázané štátne požitky, na ktoré má nárok, lebo